

kjendelse af, at det overhovedet er uretfærdigt, at den, der kun sigtes for at have gjort sig skyldig i en ringe Forseelse, der ifkun egner sig til at straffes med Bøder eller simpelt Fængsel, igjennem Baretægtsfængsling underkastes et Onde, der staar i afgjort Misforhold til den forskyldte Straf. Straffeloven af 1866 hjemler jo vistnok i § 58, at lidt Baretægtsarrest efter Omstændighederne kan træde i Stedet for en forskyldt Straf af kortere Tids simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangekøst, og derved kan der i flere Tilfælde raades Bod paa den Uret, der maatte være tilføiet Bedkommende ved en mere eller mindre uforskyldt Baretægtsfængsling; men denne Bestemmelse i Straffeloven, der har sin Rod i den ovenfor antydede Betragtning, vil ingenlunde kunne være tilstrækkelig i alle Tilfælde, medens det er en Selvfølge, at det, naar der gives Erstatning for lidt Baretægtsfængsel i de heromhandlede Sager, vil blive taget i Betragtning ved Bedømmelsen af Erstatningens Størrelse, at den Paagjældende har faaet delvis Erstatning for Baretægtsarresten derved, at han af Hensyn til denne er bleven fritagen for den ellers forskyldte Straf. Og hvis det, som Udvalget mener, maa siges at være begrundet i Retfærdighedskrav, at den, der kun har forskyldt en ringe Straf, bør kunne fordre Erstatning for det større Onde, som er tilføiet ham ved Baretægtsfængsling alene for det Forhold, hvorom der er Tale, forekommer det fremdeles Udvalget, at der er stor Opfordring til at give en saadan Regel, som synes at være vel skikket til at indskærpe den Sandhed, som maaske ikke altid respekteres, at det er utilladeligt at berøve Folk Friheden i Anledning af Sigtelser for ganske ubetydelige Forseelser. For ikke at misforstaaes skal man tilføie, at her naturligtvis ikke er Tale om de Tilfælde, hvor Baretægtsfængsel er anvendt i Anledning af en Sigtelse for flere eller større Forbrydelser end den ringe Forseelse, hvorfor han sluttelig alene dømmes; i saadanne Tilfælde kommer Reglen om, at den Paagjældendes Ufkyldighed maa godtgjøres eller dog gjøres antagelig, for at der kan fordres Erstatning, til Anvendelse.

Det, som man har for Øie, er alene de Tilfælde, hvor Baretægtsfængsel er anvendt i Anledning af Sigtelser for et bestemt Forhold, der kun bør straffes med Bøde eller simpelt Fængsel, og hvor Forhørsdommeren ved at dekrettere Baretægtsfængsel i den Anledning har feilet enten derved, at han har anvendt Baretægtsfængsel, uagtet han indsaar, at Forholdet kun egnede sig til en saadan ringe Straf, eller derved, at han har bedømt det givne Forholds Strafbarhed urigtigt. I begge Tilfælde bør den Paagjældende ikke lide under Forhørsdommerens Feil.

Til det Tillæg, som Flertallet efter det Anførte foreslaar til Lovforslagets § 1, mene nogle Medlemmer at der yderligere bør føies en almindelig Regel om, at der overhovedet haves Krav paa Erstatning i de Tilfælde, hvor det skjønnes, at Fængslingen har været unødvendig. Hvor billig og retfærdig denne Regel end i og for sig kunde synes at være, finde andre Medlemmer af Flertallet dog Betænelighed ved at tiltræde en Bestemmelse, der aabner et saa vidt Spillerum for Skjøn og Vilkaarlighed.

Udvalget tiltræder Bestemmelsen i Landssthingsforslagets § 2, at Erstatningsretten bortfalder, naar den Paagjældende selv ved sit urigtige Forhold har givet Anledning til Fængslingen. I Betragtning af, at et saadant Forhold kan være begrundet i Forvirring, Frygt eller Misforstaaelse, og det synes ubilligt, om den Paagjældende i saa Fald skulde forskjætte enhver Erstatning for en maaske langvarig Frihedsberøvelse, naget det viser sig, at han er uskyldig, foreslaar man dog at tilføie et nyt Punktum, hvori der gives Retten Bemyndigelse til i saadant Tilfælde at tilkjende en forholdsvis mindre Erstatning.

Naar Landssthingsforslaget i § 4 bestemmer, at Erstatningskravet skal fremsættes for den Underret, som behandler eller har behandlet Sagen, har hele Udvalget været enigt om at anse en saadan Ordning for uheldig. Det kan formentlig ikke bestrides, at den Underdommer, som har dekretteret Baretægtsarresten, kan befrugtes at have en forudsatt Menning, hvorfra det maaske ikke